

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αρ. 1573. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Επιθυμούσα ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐμψυχώσῃ καὶ τὴν βιομηχανίαν εἰς τὸ Κράτος, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν διευθύνουσα τὰς σκέψεις τῆς καὶ τὰς διαταγὰς τῆς, ἐδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, ὅπως γενῇ δοκιμὴ ποίας ποιότητος πυρίτις δύναται νὰ κατασκευασθῇ εἰς Ἑλληνικὰ ἐργαστήρια, καὶ κατὰ ποίαν τιμὴν δύναται νὰ τὴν λάβῃ, τόσον τὴν πρὸς πρόχειρον χρῆσιν, ὅσον καὶ τὴν διὰ τὴν ἐφοδίαν τῶν ἀποθηκῶν, ἀρκετὰ δυνατὴν, ὅπως τοῦ καιροῦ ἀνέξῃ.

Ταῦτα σπεύδει νὰ προκηρύξῃ τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον, ὅπως οἱ ἔχοντες ἐργαστήρια τοιαῦτα, ἢ οἱ δυνάμενοι νὰ τὰ κατασκευάσουν, νὰ προτείνουν εἰς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον δείγμα πυρίτιδος καὶ διὰ τοῦρκιον καὶ διὰ κανόνιον, διδόντες εἰς αὐτὴν ὅσῃν δυνάμει κρίνωσι πρέπον, καὶ νὰ τὴν κατασκευάσουν κατ' ἀρέσκειάν των, καὶ ἀπάσης ποιότητος τὴν τιμὴν. Προειδικοῦ τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον ὅτι θέλει προτιμῆσαι ἐκάστης ποιότητος τὴν δυνατωτέραν, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τὴν μετριωτέραν.

Δὲν προσδιορίζει, κατὰ τὸ παρὸν, καὶ τὴν κατὰ μῆνα ποσότητα, τὴν ὁποίαν θέλει δέχεται· ἀλλ' ὁ καθεὶς τῶν συνδρομητῶν θέλει προσθέσει ποίαν ποσότητα ἐκάστης ποιότητος ὑπόσχεται κατὰ μῆνα νὰ δώσῃ.

Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν θέλει παρρησιάσῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, καὶ παραδώσῃ εἰς τὸν ἔφορον τοῦ ὑλικοῦ ἐσφραγισμένην τὴν πρότασιν του μέχρι τῶν τριάκοντα τοῦ προσεγγίζοντος Ὀκτωβρίου, καὶ ἀπασαί αἱ προτάσεις θέλουν ἀνοιχθῇ εἰς τὰς ὥρας ἑνδεκάτης αὐγῆς παρρησία τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου· ἀλλὰ προτοῦ ἀνοιχθῶσιν αἱ προτάσεις, θέλει γενῇ δοκιμὴ τῆς ποιότητος τῆς πυρίτιδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1829.

Τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ετησία, Τάλαρα Δίστιλα 6

Ἑξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 5 Ὀκτωβρίου.

Προχθὲς ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετέβη εἰς Μέγαρα, ὅπου εὑρίσκεται μέρος τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, καὶ χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ.

Αἱ κατὰ τὴν Θράκην τελευταῖαι πρὸδοι τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων εἶχον καταρχὰς διατρεπίσει τοὺς ἐγκατοίκους Μουσουλμάνους τρέμοντας τὴν πλησίασιν αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ καλὴ διαγωγή τῶν Ῥώσων στρατιωτῶν καὶ ἡ ἐν ταῖς κυριευμέναις πόλεσι καὶ κόμαις διατηρουμένη αὐστηρὰ εὐταξία ἐνεθάρρυνε τοὺς λαοὺς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰς ἐστίας των. Διὰ νὰ παρακινήσῃ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ν' ἀκολουθήσωσι τὸ παράδειγμά των, καὶ νὰ ἀναιρέσῃ τὰς παρὰ τοῦ ἐχθροῦ διαδεδομένας ψευδεῖς φήμας, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν, ἣτις μεταφρασθεῖσα Τουρκιστὶ διεδόθη εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ῥούμελης τὰ παρὰ τῶν Ῥώσων κατεχόμενα.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ. — Ὁ Ἀρχιστράτηγος τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος, τὸν ὁποῖον ἔφερεν ἡ νίκη εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ῥούμελης, ἂν καὶ θλιβόμενος διὰ τὴν τυφλὴν πεισμονὴν τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ν' ἀπορρίπτῃ τὰς ἐν ὀνόματι τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτακράτορος πασῶν τῶν Ῥωσικῶν γινόμενας μετριόφρονες προτάσεις, τῶν ὁποίων ἡ ἀποδοχὴ ἤθελε καταπαύσει τὰ τοῦ πολέμου δεινὰ, καὶ ἐπαναγάγῃ τοὺς εἰρηνικοὺς κατοίκους τῶν τόπων τούτων εἰς τὴν ἀνάπαυτιν καὶ ἡσυχίαν, αἰσθάνεται ἰσχυρὰν ἀνάγκην νὰ ἐξακολουθῇ τὰ κατορθώματά του, νὰ κατέχῃ τὸν τόπον καὶ νὰ προχωρήτῃ ὅσον μακρὰν εὐδοκήσῃ ὁ Θεὸς νὰ τὸν φέρῃ, διὰ νὰ βιάσῃ ἐντεῦθεν τὸν Σουλτάνον νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς φιλανθρωπίας.

Ἀλλ' ἐκπληρῶν τὸ βαρύνον τούτο χρέος ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἐπιθυμεῖ ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς εἰρηνικοὺς κατοίκους Μωαμεθανούς τε καὶ Χριστιανούς, ἀπὸ τὰς ἐκ τῆς στρατιωτικῆς κατασχέσεως δεινοπαθείας, καὶ ἔτι μᾶλλον νὰ προλάβῃ τὸν ὀλεθρὸν των, ὅστις ἤθελεν εἶναι ἀναποφευκτός, εἰν, φεθθέντες τὴν προσέγγισιν τοῦ στρατεύματος, ἤθελεν ἀποφασίσῃ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς κατοικίας των καὶ ν' ἀναχωρήσωσι ἀπὸ τὰ χωρία καὶ τὰς πόλεις.

Οθεν ὁ Ἀρχιστράτηγος ἔκρινε πρέπον νὰ κοινοποιήσῃ τὰς ἐξῆς:

“Ολοι εἰ Μουσουλμάνοι κάτοικοι τῶν πόλεων, κωμοπολεων καὶ χωρίων ὑποχρεοῦνται νὰ μένωσιν εἰρηνικῶς εἰς τὰς κατοικίας των μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων αὐτῶν, καὶ μετὰ τῶν περιουσιῶν καὶ κτημάτων των, χωρὶς νὰ πειράζωνται ἀπ’ ὁποιοῦνδήποτε. Χρεωστοῦν μόνον νὰ παραδίδωσι τὰ ὄπλα των, τὰ ὅποια θέλουν παρακατατίθεσθαι εἰς τόπον ἀσφαλῆ. Θέλει δὲ δοθῇ κατάλογος αὐτῶν λεπτομερῶς, καὶ θέλουν ἀποδοθῇ εἰς αὐτοὺς, εἰρήνης γενομένης. Οἱ κάτοικοι θέλουν ἀπολαύει τελείαν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς Μουσουλμανικῆς θρησκείας των, θέλουν διατηρεῖν τὰ τζαμεῖα καὶ τοὺς ἱμάμιδες των, θέλουν κάμνει τακτικῶς τὰς πέντε προσευχάς των κατὰ τὰς κανονισμένας ὥρας, καὶ θέλουν ἀναφωνεῖ, ὡς καὶ προτοῦ, τὴν εὐχὴν τῆς Παρασκευῆς, ἐπ’ ὀνόματι τοῦ Σουλτάν Μαχμουτ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν διότι ἐννοεῖται καλῶς ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι κάτοικοι, αἵτινες θέλουν διατελέσει μένοντες εἰς τοὺς παρὰ τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων καταλαμβανομένους τόπους, δὲν θεωροῦνται ἐκ τούτου ὅτι μέλλουν νὰ γένωσιν ὑπήκοοι Ῥῶσσοι, ἀλλὰ μένουσιν, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ὑπήκοοι τοῦ Σουλτάνου.

3. “Ολοι αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ τῶν πόλεων, οἷον Ἀδριανουπόλεως καὶ ἄλλων, οἱ Αἰώνιδες, οἱ Καδίδες, οἱ πρόκριτοι, κτλ. προσκαλοῦνται ὡσαύτως νὰ μὴν ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτοὺς διαμοιῆς, καὶ νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐνατχολούμενοι εἰς τὴν διοίκησιν διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται καὶ διατηρῶσι τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐτυχίαν τῶν Μουσουλμάνων κατοίκων. Κάμμία δὲ Ῥωσικὴ Ἀρχὴ δὲν θέλει ἀναμιχθῇ εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους ὑποθέσεις τῶν Μουσουλμάνων· αὐταὶ θέλουν ἐξετάζεσθαι καὶ διατάττεσθαι ἀπὸ τὰς ἀνηκούσας ἐπιτοπίους Μουσουλμανικὰς Ἀρχάς.

4. Οἱ ἐγκάτοικοι θέλουν συγκομίσαι τὰ γεννήματά των, θέλουν ἐναποταμιεύσει τοὺς σίτους των διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐφοδιασίν των· ὅλον δὲ τὸ ὑπερέχον τῶν προϊόντων, τὸ ὅποιον δὲν θέλει εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὴν ἀνάλωσίν των, δύνανται νὰ τὸ πωλῶσιν εἰς τὸ Ῥωσικὸν στρατεύμα, τὸ ὅποιον θέλει πληρῶνει ἐπὶ χεῖρας κατὰ τὰς διαταχθησομένας τιμὰς.

5. Εἰς πᾶσαι πόλιν αἱ Μουσουλμανικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν παραδῶσαι ἀκριβῶς εἰς τὰς Ἀρχάς τοῦ Ῥωσικῆ στρατεύματος ὅλα τὰ πράγματα τὰ ἰδιαίχοντα εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, οἷον κανόνια, ὄπλα, πολεμεφύδια, ζωοτροφίας, κτλ. Τούτου δὲ γενομένου δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς ὁποιοῦνδήποτε νὰ ἐγγίσῃ κάμμιαν ἰδιοκτησίαν τῶν ἰδιωτῶν, καὶ πᾶς κάτοικος θέλει διαφυλάξει πᾶν ὅ,τι ἔχει, καὶ θέλει μελαχειρίζεσθαι αὐτὸ ὅπως θέλῃ.

6. Εἰς τὰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία οἱ στρατιῶται τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος δὲν θέλουν καταλύει εἰς κάμμιαν τῶν παρὰ Μουσουλμάνων κατοικουμένων οἰκιῶν, καὶ θέλουν ληφθῇ αὐστηρότατα μέτρα διὰ νὰ προφυλάττωνται οἱ Μουσουλμάνοι ἐγκάτοικοι, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδιά αὐτῶν ἀπὸ τὴν παραμικρὰν ὕβριν καὶ πείραξιν ἐκ μέρους τῶν στρατευμάτων.

“Ολα τὰ ἀνωτέρω εὐκρινῶς ἐκτεθέντα θέλουν διατηρηθῇ αὐστηρῶς, καὶ αἱ Μουσουλμανικαὶ Ἀρχαὶ θέλουν φροντί-

ζει νὰ εἰδοποιῶσι τὸν Ἀρχιστράτηγον περὶ παντὸς ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκπλήρωσιν.

Ἐκτοῦ ἐν Ἀετῷ στρατηγείου, τὴν 19—31 Ἰουλίου 1829.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος ΔΙΕΒΙΤΣ.

— Διὰ διατάγματος τοῦ Αυτοκράτορος Νικολάου ἀπὸ 30 Ἰουλίου ὁ Ἀρχιστράτηγος Κόμης Διέβιτς ἔλαβε διὰ τὰ λαμπρά του κατορθώματα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν διάβασιν τοῦ Αἰμου, τὸ ἐπώνυμόν Αἰμόνιος (Sabalkansky).

Συνδρομαὶ ὑπὲρ σχολείων.

Καθὼς εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις, ἔχεινε καὶ εἰς Μοθώνην ἔρανος ὑπὲρ συστάσεως ἐημοσίου σχολείου. Εἰς ταύτην δὲ τὴν καλὴν πρᾶξιν συνετέλεσεν ὅχι ὀλίγον μὲ τὸ παράδειγμα του καὶ ὁ Κύριος Α. Τσουνης. Διευθύνει δὲ μετὰ τῆς συνεισφορᾶς του καὶ τὴν ἐξῆς ἐπιστολὴν πρὸς τὸν τότε Προσωρινὸν Διοικητὴν τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων.

Εἰδοποιούμενος τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν, τὴν ὅποιαν ἔδειξαν ὑπὲρ συστάσεως ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου διὰ προτροπῆς σας οἱ φιλόκαλοι παλῖται Μοθωναῖοι, ἔλαβα χαρὰν μεγάλην βλέπων πραγματοποιουμένας τὰς ἐλπίδας, τὰς ὅποιας ἔλαβα ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν κατοίκων τοῦ Τμήματος τούτου, εὐθὺς ὡς μ’ ἐνεπιστεύθη ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις τὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Ἀνω-Μεσσηνίας καὶ νῦν βλέπων μὲ αἰσθαντικωτέραν μου χαρὰν τὴν ἐξακολουθῆσιν τῆς αὐτῆς προθυμίας πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ τοῦ θείου ἔργου, ἔπερ ἐμπόδισεν ἕως τῶρα ἡ παρουσία καὶ ἡ λεηλασία τοῦ ἔθρου, προσφέρω καὶ γὰρ διὰ τὸ εἰκοσι Γαλλικὰ ἀργυρᾶ τῶν πέντε φράγκων, ἥτοι γρόσια διακόσια ὀγδοήκοντα πέντε, καὶ παρακαλῶ νὰ τὰ διευθύνετε ὅπου ἀνήκει, εὐχόμεναι ἀπὸ καρδίας, ἵνα τὸ καλὸν παράδειγμα τῶν ἀγαπητῶν μου Μοθωναίων καὶ Ἀρκαδίων μιμηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις καὶ κωμοπόλεις τοῦ Τμήματος τούτου.

Ἐκ τῆς πολεμικῆς Γολέττας ἡ Περσεφόνη, ἐν Μοθώνῃ, τὴν 7 Μαΐου 1829.

Ὁ πολίτης

Α. Τσουνης.

Παρόμοιον ἔγγραφον ἔστειλε καὶ πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν Ἀρκαδίας Κύριον Ἰωάννην Ἀμβροσιάδην μὲ ἄλλην τόσῃ συνεισφορᾶν εἰς τὸ ἐκεῖ σχολεῖον, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐξῆς καταλόγῳ, τὸν ὅποιον πρὸ καιροῦ ἐλάβομεν.

Συνέχεια τοῦ καταλόγου τῶν συνδρομητῶν ὑπὲρ τῆς συστάσεως τοῦ σχολείου τῆς Ἀρκαδίας.

	Γρόσια
Ὁ Κύριος Ἀντώνιος Τσουνης	285
Ὁ Πρωτοσύγγελλος Κύριος Ἀμβρόσιος	300
καὶ κατ’ ἔτος ἀνὰ γρόσια	150
Ὁ Κύριος Νικόλαος Λούζης	85: 20
καὶ κατ’ ἔτος ἀνὰ 6 τάλαρα Γαλλικὰ	
Ὁ Κύριος Νικόλαος Πονηρόπουλος	250
Ἡ σύζυγός του Κυρία Γιαννοῦλα	50
Τὸ ὅλον	970: 20

Συνδρομαὶ ὑπὲρ σχολείου Μαιτσίνης (ἐν Σπάρτῃ).

	Γρόσια
Ὁ τοποτηρητὴς Μαιτσίνης Ἀρχιμανδρίτης Ἱεροθεὸς κατ’ ἔτος	1500
Ὁ δημογέρον Ἀλεξάνδρου Νικόλαος Γοργαίτης	25
	1525

Ἡ κάτωθεν ποσότης	1,525
Οἰκονόμος Μπαξής	50
Παπᾶ Δημήτριος Παντελεάκης	100
Παπᾶ Πέτρος Χριστοφιλάκης	60
Παπᾶ Παναγιώτης Παντελεάκης	50
Δημητράκης Στρατηγάκος	400
Πούλος Σπυριδάκος	50
Ἀθανάσιος Λέκας	30
Δημήτριος Πουλικάκος	70
Γεώργιος Καρατσέλης	50
Ὁ δημογέρον τοῦ Ἀγίου Νικολάου Ἀναγνώστης Ξαρχάκης	100
Οἰκονόμος Οἰκονομόπουλος ἐφημέριος τοῦ Ἀγίου Νικολάου	150
Παναγιώτης Ζαννάκος	50
Δημήτριος Ἰσουνάκος	25
Γεώργιος Κωνσταντακάκος	25
Κωνσταντῖνος Κωνσταντινέπουλος	50
Γιάννης Ἀνδριάκος	25
Λίας Μιχαλακάκος	30
Ὁ δημογέρον Κοκκίνων Λουζίων Πολυχρόνης Ῥόγκος	100
Ὁ δημογέρον Μαλτσίνας Γεώργιος Γραφάκος	250
Ὁ δημογέρον Πετρίνας Παναγιώτης Ἀναγνωστάκος	500
Ἀγάπιος ἐφημέριος Πετρίνας	300
Ὁ δημογέρον Ζελίνας Δημήτριος Ἰατρός	300
Νικόλαος Ἰατρός	140
Ὁ δημογέρον Ἀρνας Νικόλαος Παπᾶ Ἰωάννου	150
Ὁ δημογέρον Λυκοδουννοῦ Εὐστράτιος Κουτράκος	200
Γιαννοῦλα νύμφη τοῦ Κουτράκου	40
Χρυσάνθος ἐφημέριος Λυκοδουννοῦ	30
Λίας Τζαννάκος	100
Παπᾶ Μανόλης ἐφημέριος Δαφνίου	50
Πάνος Νικολόπουλος	45
Παπᾶ Χρήστος ἐφημέριος Λάγιου	25
Ῥόζοβα Στεφανῆς Βαβούλης	100
Παῦλος Βαβούλης	30
Ἀνατόλιος ἐφημέριος Στεφανιάς	25
Νικόλαος Δημητράκος	25

Τὸ ὅλον 5,250

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ναυτικαὶ δυνάμεις τῆς Ἀγγλαμερικανικῆς Συμπολιτείας.

Κατὰ τὸ 1827 τὸ Ἀμερικανικὸν ναυτικὸν συνίστατο εἰς δώδεκα δίκροτα, δεκαεὺς φρεγάτας καὶ δεκαεὺς πολεμικὰς σλιούπας. Κατὰ δὲ τὸ 1828 συνίστατο ὡς ἐφεξῆς:

Δίκρ. Φρεγάτ. Σλούπ. Σκούνερ.

Εἰς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν. 1 . . 6 . . 10 . . 4

Ἐν τῷ τόπῳ. 6 . . 5 . . 3 . . 3

Ἐν τοῖς ναυπηγείοις. . . 6 . . 6 . . 4

13 17 17 7

Παρακτὸς δὲ τούτων καὶ τρεῖς φρεγάται ἀτμοκίνητοι. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀξιωματικῶν ἦτον 723, τουτέστι: 35 πλοίαρχοι, 34 κυβερνήται, 262 λοχαγοὶ, καὶ 392 ἐπιδεέστεροι ἀξιωματικοί. Οἱ ὑπηρετοῦντες ναῦται ἤριθ-

μοῦντο εἰς 5,864, ἡ δὲ ἐνιαύσιος δαπάνη εἰς τρία ἑκατομμύρια τάλαρα. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔβαλέ ποτε σπουδαίαν προσοχὴν εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς ναυτικῆς αὐτῆς δυνάμεως μέχρι τοῦ 1815. Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ πλοίων ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως δὲν ὑπερέβαινε τὸν εἰκοσιπέντε, ἐκ τῶν ὁποίων πέντε ἦσαν φρεγάται 32 κανονίων, δώδεκα κορβέτται ἀπὸ 24 ἕως 28 κανονίων, καὶ 8 ἀπὸ 10 ἕως 16. Τὸ ψήφισμα τῆς 29 Ἀπριλίου 1816 προσδιώριζεν ἐτησίως ἐν ἑκατομμύριον ταλάρων εἰς αὐξήσιν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως. Ἀλλὰ τὸ 1820 ἡ ποσότης ἡλαττώθη εἰς πεντακοσίας χιλιάδας τάλαρα κατ' ἔτος.

Ατμοκίνητος Ἀμαξα.

Ἐφευρέθη νεωστὶ ἐν Σκωτίᾳ παρὰ τοῦ Κυρίου Γυερνέ μηχανή, ἥτις δι' ἀτμοῦ κινεῖ τὴν ἀμαξαν χωρὶς τῆς βοηθείας τῶν ὑποζυγίων. Ἐγεναν δὲ πελλὰ εὐτυχεῖς δοκιμαὶ εἰς τὴν Σκωτίαν, καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν μάλιστα ἐνώπιον πολλῶν σεφῶν, καὶ σημαντικῶν ἀξιωματικῶν. Προσηρτήθη κατ' ἀρχὰς εἰς αὐτὴν ὄχημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐκάθησαν ὁ Δούξ Οὐέλλινγκτων, ὁ Κύριος Ο. Γόρδων καὶ κύριαι τιεές. Ἡ μηχανὴ ἐκίνησε τὸ ὄχημα τοῦτο μετὰ μεγίστης εὐκολίας. Ἐπειτα ἀντὶ τοῦ ὁχήματος προσηρτήθη ἀμαξα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστάθησαν 27 στρατιῶται, καθὼς καὶ ὁ Κ. Γυερνέης, παρακτὸς δύο τριῶν ἄλλων καθησάντων παρὰ τῇ συσκευῇ τῆς μηχανῆς. Λογισθείσης δὲ τῆς ταχύτητος τοῦ δρόμου τῆς ἀμάξης, εὐρέθη ὅτι ἡ δύναμις νὰ διανύῃ 9 ἕως 10 μίλλια τὴν ὥραν, ἐνῶ ἀκόμη ὁ ἀλμὸς δὲν ἐνήργει εἰμὴ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μόνον τροχοῦ τῆς μηχανῆς. Θέλων δ' ἐπειθεῖν νὰ δείξῃ ὁ ἐφευρέτης μέχρι τίνος βαθμοῦ ἡ δύναμις νὰ φθάσῃ ταχύτητος, ἔκαμε τὸν ἀλμὸν νὰ ἐνεργήσῃ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν τροχῶν, καὶ ἡ ἀμαξα τότε ἔκαμεν ἐπὶ ὁκτώ στροφὰς εἰς τὴν πεδιάδα ἀνὰ 16 ἕως 17 μίλλια τὴν ὥραν. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι δὲν μένει καμμία πλέον ἀμφισβολία περὶ τῆς πραγματικῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῆς ἐντεῦθεν ὠφελείας τοῦ ἀτμοῦ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν. Λείπεται δὲ νὰ μάθωμεν ἂν ἡ συσκευὴ δύναται νὰ γένῃ μὲ ἰκανὴν οἰκονομίαν, ὥστε ν' ἀναπληροῖ τοὺς ἵππους εἰς τὰς φορτηγούς ἀμαξας.

Λόγος νεκρώσιμος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ κηδείᾳ τοῦ μακαρίτου Ἰακώβου Τομπάζη Ὑδραίου, τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1829.

«Μνήμη θανάτου, νίκη κατὰ θανάτου».

«Ποῖος δὲν τὸ ὁμολογεῖ [εὐσεβέστατόν μου ἀκροατήριον] ὅτι ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ θανάτου εἶναι ἡ νίκη καὶ τὸ τρόπαιον κατὰ τοῦ θανάτου. «Μνήμη θανάτου, νίκη κατὰ θανάτου,» καθ' ὅτι, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐνθυμῆται πάντοτε ὅτι θέλει ἔλθει μία τοιαύτη τρομερὰ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ταλαίπωρον τοῦτο καὶ δυστυχὲς σῶμα μέλλει νὰ χωρισθῇ βιαίως ἀπὸ τῆς ψυχῆς, καὶ ἕκαστος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ τόπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔλαβε, καὶ ὅτι εἶναι δεῖα ἀποφασίς νὰ γένῃ οὗτος ὁ χωρισμός, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸ σῶμα αὐτὴν τὴν φθορὰν διὰ τὴν

παραδασιν τοῦ πρωτοπλαστοῦ, τοῦτο τί ἄλλο, παρακαλῶ, αἶμαι παρὰ μία μελέτη καὶ ἐνθύμησις τοῦ θανάτου; "Μνήμη θανάτου, νίκη κατὰ θανάτου,,. "Όταν ὁ ἄνθρωπος φέρῃ πάν-
 τε εἰς τὴν μνήμην του ὅτι ἐπλάσθη ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ
 ἔλιν εἰς αὐτὴν μέλλει νὰ ἀναλυθῇ, καὶ ἐὰν ζήσῃ ὑπὲρ
 τὴν Τιβωὸν καὶ Μαθυστάλαν τοὺς μακροβιωτάτους ἀνθρώ-
 πους, καὶ ἐὰν ἀπολαύσῃ ὅλας τὰς εὐτυχίας τοῦ κόσμου,
 καὶ ἐὰν φανῇ ὁ εὐδαιμονέστερος πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώ-
 πων, καὶ ἐὰν μάθῃ ὅλας τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, μόλον
 αὐτοῦ θέλει ἀποθάνει, θέλει ἀναλυθῇ εἰς τὰ ἐξ ὧν συν-
 ἐβῆ, θέλει γένει καὶ αὐτὸς ἔργον καὶ παρανάλωμα τῆς
 ἀνδραμάτορος χειρὸς τοῦ θανάτου. Ὁ τοιοῦτος, ἀδελφοί μου
 χριστιανοί, τί ἄλλο κάμνει εἰμὴ μελέτην καὶ ἐνθύμησιν
 τοῦ θανάτου; καὶ ἀκολουθῶς πάντοτε ἐτοιμάζεται, πάντοτε
 περιμένει τὴν ἔλευσίν του, πάντοτε γρηγορεῖ εἰς τὴν θείαν
 ἀπόφασιν· ἀλλ' ὁ τοιοῦτος εἴθε βέβαιον ὅτι μήτε φοβεῖ-
 ται τὸν θάνατον, μήτε δειλιάζει τὴν παρουσίαν του, μήτε
 νικᾶται ἀπὸ τὰ θανατηφόρα του βέλη, ἀλλὰ θριαμβεῖ
 κατ' αὐτοῦ καὶ κρατεῖ τὰ νικητικὰ σημεῖα εἰς τὰς χειρὰς
 του, ὥστε ἡ μνήμη καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ θανάτου εἶναι
 νίκη καὶ θρίαμβος κατὰ τοῦ θανάτου. «Μνήμη θανάτου,
 νίκη κατὰ θανάτου.» Ἡ μνήμη τοῦ θανάτου εἶναι τὸ ἀναγ-
 καιότερον μάθημα εἰς τὸ κοινὸν σχολεῖον τούτου τοῦ κόσμου,
 ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἡμπορεῖ νὰ μάθῃ καθεὶς τὴν ματαιότητα
 τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἡμετέ-
 ρας φύσεως· εἶναι ὁ καθαρώτατος καθρέπτης, εἰς τὸν ὅποιον
 βλέπει ὁ ἄνθρωπος ἀκριβῶς τὴν γέννησίν του, τὴν αὔξησίν
 του καὶ τὴν φθοράν του· παρατηρεῖ ἀληθῶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος
 δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ κόνις καὶ τέφρα, χοῦς καὶ σκῶληξ.
 Ἡ μνήμη τοῦ θανάτου κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ στοχάζεται
 ὅτι ὁ κόσμος μ' ὅλα τὰ ἀγαθὰ του εἶναι ἐν θέατρον κωμω-
 δίας, καὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι οἱ ὑποκριταί, καὶ ἄλλοι μὲν φαίνον-
 ται ὡς βασιλεῖς, καὶ ἄλλοι ὡς σατράπαι, καὶ ἄλλοι ὡς εὐγε-
 νεῖς, ἄλλοι ὡς δεσπότες, ἄλλοι ὡς ἥρως· μετ' ὀλίγον, ἀφ' οὗ
 διαλυθῇ αὐτὸ τὸ θέατρον, φαίνονται ὅτι εἶναι τίποτε· τὸν
 κάμνει, λέγω, νὰ στοχάζεται, ὅτι ἡ παρούσα ζωὴ εἶναι ἐν
 ὄνειρον, μία ἀληθὴς ἀπάτη, μία παρερχομένη σκιά, ἓνας
 καπνὸς διαλυόμενος εἰς τὸν αἶρα, μία ἀράχνη διασπασμένη
 καὶ ἀφανιζομένη· τί μάτην λοιπὸν ταραττόμεθα, τί μάτην
 προσπαθοῦμεν, περιφερόμεθα, τρέχομεν ἄνω καὶ κάτω; ὅλοι
 εἴμεθα φθαρτοί, ὅλοι εἴμεθα πρόσκαιροι, ὅλοι εἴμεθα ἐφ-
 ἡμεροί, ὅλοι εἴμεθα ἐνὶ λόγῳ εἰκόνες μᾶλλον τῆς ἀνθρωπί-
 ητος, ἢ ἄνθρωποι, κατὰ τὸν προφητὰνακτα.

“Τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν, μέντοι-
 γε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταρασσε-
 ται· μὴ φοβοῦ, λέγει, ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, ἢ ὅταν πληθυ-
 θῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν
 λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταθήσεται αὐτῷ ἡ δόξα
 αὐτοῦ,,· ναι τῇ ἀληθείᾳ, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα· αὐτὸ μᾶς
 βέβαιοι ἡ καθημερινὴ πείρα, αὐτὸ μᾶς ἀποδεικνύουσιν αἱ
 σημεριναὶ περιστάσεις, αὐτὸ θέλουσι τὰ ἀνθρώπινα πράγ-
 ματα· ὅλα ἐδῶ μένουν, ὅλα ἐδῶ τελειοῦν, ὅλα ἐδῶ συν-
 αποδυνήσκουν μετ' τὸ σῶμα. Ἰδοὺ τὸ παράδειγμα κεῖται σήμερον
 ἔμπροσθέν μας, ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος, ἰδοὺ ὁ πλοῦτος, ἰδοὺ
 τέλος πάντων ἡ εὐδαιμονία τοῦ κόσμου. Λάβετε παράδειγμα

τὸν προκείμενον μακαρίτην ἀδελφόν μας Ἰάκωβον, ὅστις,
 ἂν καὶ ἐγεννήθη εἰς μίαν θραχώδη καὶ ἀνυδρὴν νῆτον διὰ τὴν
 φυσικὴν τῆς σκληρότητα καὶ ἀκαρπία, λαμπρὰν ὅμως καὶ
 ἐνδοξὴν διὰ τὴν ναυτικὴν τῆς ἐμπειρίαν καὶ ἀξιότητα καὶ
 διὰ τοὺς ἡρωικοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς ἀδράς θυσίας τῆς, διὰ
 τοὺς ὁποίους ἄφητε δόξαν ἀθάνατον εἰς τὰς ἐσομένας γενεάς·
 ἀπὸ γυνεῖς δὲ εὐσεβεῖς καὶ ἐναρέτους τῶν εὐπατριδῶν. Εἰς
 δὲ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ὅχι μόνον
 ὡς καλὸς πατριώτης ἐγνώρισε τὰ πρὸς τὴν γενικὴν πατρίδα
 ἱερὰ χρέη του, ἀλλὰ πρῶτος ἐνανάσχησε κατὰ τοῦ Ὀθωμᾶ-
 νικοῦ στόλου, καὶ ἄχρι τέλους δὲν ἔλειψε μετὰ τὰς θυσίας
 του, μετὰ τὰ πλοῖά του καὶ μετὰ τὴν ἰδίαν του ζωὴν νὰ ἐκτελῇ
 τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἱερὸν ἀγῶνα, καθὼς καὶ
 τώρα ἐσχάτως πρὸς τὴν δούλευσιν τῆς πατρίδος ἀποστελ-
 λόμενος ἔπαθε τὸν δεινότερον θάνατον.

“Ὁ φυσικὸς χαρακτήρ του, ἀγαπητοί μου ἀκουστέ, ἦτον
 τοιοῦτος, ὅποιον ἡμπορεῖτε καὶ σεῖς καὶ μόνοι ὡς πατριῶται
 νὰ κρίνετε καλλήτερον ἀπὸ ἐμέ· ἄνθρωπος ἀπλούς, ἁπλός,
 φιλήσυχος, μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ἰδίαν του σφαῖραν περι-
 στρεφόμενος· φιλόπονος καὶ φιλότεχνος εἰς τὸ ἄκρον,
 γνωστὸς καὶ εὐνόητος εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον, καὶ
 γνωρίζων τὸν πολῦτιμον θησαυρὸν τῆς παιδείας κατεγίνετο
 πάντοτε εἰς τὸν φωτ. σμὸν τῶν φιλάτων του· μελέτην δὲ θανά-
 του τὸν βίου του ποιοῦμενος ἔζη πάντοτε ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγά-
 πῃ εὐαγγελικῇ καὶ μετὰ τῆς φιλάτης οἰκογενείας του καὶ
 μετὰ τῶν λοιπῶν συμπολιτῶν του· καὶ κατ' αὐτὰς δὲ τὰς
 τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του ὡς ἀληθὴς χριστιανὸς
 δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ θρησκευτικὰ του χρέη,
 καὶ οὕτω καθωπλισμένος μετὰ τὰ ὅπλα τῆς χριστιανικῆς πί-
 στεως, ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ οὐρανοῦ βασιλέως, ἀπῆλ-
 theoretical εἰς τὰς αἰωνίους μὲνους, καὶ ἀποθανὼν ζῇ αἰωνίως κατὰ
 τὰς ἀψευδολογίας ἐπαγγελίας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. “Ὁ πι-
 στεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται,,· Ἡξεύρω ὅτι ἀφῆκε
 λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὴν πεφιλημένην του σύζυγον, εἰς
 τὰ φίλατα τέκνα του καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειάν του· ἀλλ'
 ἀφήσας εἰς αὐτὰ τὸν ἀληθινὸν προνοητὴν, τὸν οὐράνιον πατέ-
 ρα, μελέσθῃ ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

“Χρέος λοιπὸν εὐαγγελικὸν καὶ οὐράνιον ἔχομεν ὅσοι συν-
 ωδεύσαμεν τὸν μακαρίτην Ἰάκωβον εἰς τὴν παροῦσαν κηδεί-
 αν του, νὰ τῷ δώσωμεν ὅλοι τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν καὶ
 τὴν τελευταίαν συγχώρησιν, ἐπιλέγοντες αὐτῷ· ἀδελφεὲ ἀξιο-
 μακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἡμῶν Ἰάκωβε, ὁ θεὸς συγχωρή-
 σαι σοι, καὶ καταλάξαι σε ἐκ κόλπων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ
 Ἰακώβ,,·

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ζαγοραῖος τις Κυριαξὴς Φουτουτὸς πορευθεὶς πρὸ ὀλίγων
 ἡμερῶν εἰς Καλαμάταν, διὰ νὰ πωλήσῃ τὴν ὁποίαν εἶχε μεθ'
 αὐτοῦ ξυλικὴν, ἀσθενήσας βαρέως ἐτελεύτησε τὴν 17 τοῦ ἡδὴ
 παύσαντος Σεπτεμβρίου. Εἰδοποιῶνται λοιπὸν οἱ κληρονόμοι ἢ
 συγγενεῖς αὐτοῦ νὰ φροντίσωσι νὰ πέμψωσιν ἄνθρωπον ἐφωδια-
 σμένον μετὰ τακτικὰ ἐγγράφα, διὰ νὰ παραλάβῃ τὴν περιουσίαν
 του.